

forslaget. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer mod disse to Ændringsforslag og kan for saa vidt give den højtærede Minister min Tilslutning. Ellers kan jeg kun være uenig med den højtærede Minister. Jeg beklager meget, at den højtærede Minister har saa ondt ved at faa Øje paa den Imødekommen, som dette Tings Flertal ved sin Betænkning og sine Ændringsforslag har vist over for det andet Ting. Det forekommer mig, at den Villighed til Imødekommen, der er vist, ikke er helt til at foragte. Nu siger ganske vist den højtærede Minister, at den daværende Regering allerede i det oprindelige Lovforslags Motiver udtalte, at det var Meningen, at Skatteoverførelsen ikke betog nogen Del af disse Skatter deres Karakter af Statsskatter. Men hvad der staar i Motiverne til et Lovforslag, er aldrig det, der er det afgørende. Faktum er da ogsaa, at det andet Ting, hvem dette Spørgsmaal har ligget og efter sin Natur særlig maa ligge paa Hjerte, ikke har følt sig betrygget ved den Affattelse, som Lovforslaget paa dette Punkt havde. Det har følt sig ængsteligt og følt sig nødsaget til, for at værne sin Stilling, at indføre Ændringer i Forslaget, og saa synes jeg, at naar man fra dette Tings Side i Mod sætning til, hvad der paa lignende Punkter har været Tilfældet fra anden Side, straks har erklæret sig villig til at være med til at borttage enhver Ængstelse paa dette Punkt for det andet Ting, er dette allerede en Imødekommenhed, som man ikke helt kan kaste Vrag paa. Ligeledes forekommer det mig, at medens man vel kan sige, at § 6 ikke indeholder andet, end hvad der er en Selvfølge, kan man meget vel sige, at § 7 i sig selv slet ikke er saa ringe en Imødekommen. Det, der indeholdes i § 7, er et Krav, der, ogsaa afset fra de her foreliggende Skattelove, er kommet frem gentagne Gange fra Købstædernes Side, et Krav, som vi ere gaaede ind paa at opfylde, hvilket der ogsaa synes at være nogen Grund til at paaskønne. Naar nu den højtærede Minister stiller sig saaledes, at han har stor Vanskelighed ved at faa Øje paa Imødekommenheden fra dette Tings Flertals Side, saa kan jeg ikke sige andet, end at det forekommer mig, at det er et meget daarligt Varsel for dette Lovforslags fremtidige Gang, thi naar det gaar her fra Tinget, bliver det dog den højtærede Minister, der paa et Stykke af dets Vej gerne skulde støtte dette Tings Affattelse af Lovforslaget lige over for de Meninger, der gøre sig gældende i det

andet Ting. Dette gør mig saa meget mere ondt, som jeg egentlig havde ventet, at den højtærede Minister nu uden videre kunde støtte den Affattelse, som dette Ting forhaabentlig giver dette Lovforslag; thi denne Affattelse er jo i en saa overordentlig nøje Overensstemmelse ikke blot med Lovforslagets Ordlyd, da det forlod dette Ting for to Aar siden, men ogsaa med de Tanker og Ønsker, der før to Aar siden gjorde sig gældende netop hos den højtærede Minister. Jeg skal atter i Dag minde om, at han netop under den forrige Forhandling om dette Lovforslag for to Aar siden udtalte, at han ikke ønskede, at man i dette Lovforslag skulde sætte kommunale Skatteregler ind, men at han skulde bøje sig derfor, hvis Rigsdagen blev enig derom. Da det viste sig, at Rigsdagen havde vanskelig ved at blive enig derom, havde jeg i Grunden troet, at den højtærede Minister da vilde have indtaget det Standpunkt at sige: Ja, saa er der ikke andet for at gøre end at lade disse kommunale Skatteregler ligge til en anden Gang; de komme i og for sig ikke dette Lovforslag ved, saa maa vi se at forhandle om dem paa det Sted, hvor de høre hjemme; men lad dog endelig ikke — saaledes havde jeg ventet, at den højtærede Minister vilde have sagt til Landstinget — disse, Sagen i sig selv uvedkommende, Skatteregler vælte dette nyttige og retfærdige Lovforslag. Det er jo Sagen, at Begrundelsen for dette og det andet Lovforslag er den, at det er uretfærdigt, saaledes som det hidtil er gaaet til, at Skattebyrderne i Kommunerne hovedsagelig have hvilet paa Hartkornet, og at de, der havde deres Indtægter andetsteds fra end fra Eje og Drift af fast Ejendom, i en meget væsentlig Grad ere fri for Skatter til Kommunen og ganske fri for at svare direkte Skat til Statskassen. Det er for at raade Bod paa dette, at man er gaaet med til dette Lovforslag, og det er det, som hidtil altid har været fremhævet som Øjemedet med og Grunden til, at dette Lovforslag kunde og burde føres igennem.

Nu hører jeg ganske vist, at det ærede Medlem for Odense (Scavenius) bryder sig fejl om disse Retfærdighedsgrunde. Han sagde: Naar man skal gaa med til dette Lovforslag, skal det kun være for derigennem at faa aabnet Mulighed for at benytte Statsindkomsts-katten i den kommunale Beskatning, at faa aabnet Mulighed for saa vidt muligt at komme bort fra den nuværende Formue- og Lejlighedsskat,